

# Menneskehedens Lavpunkt: Vidnesbyrd om Gaza

I den lange og blodgennemvåde fortegnelse over menneskelig grusomhed er der få øjeblikke, der kan måle sig med rædslerne, der udspiller sig i Gaza. **Dette er ikke en krig – det er sammenbruddet af den moralske orden.** Hospitaler er blevet til henrettelsespladser. Børn får amputeret lemmer uden bedøvelse. Patienter bliver brændt levende i deres hospitalsenge. **Dette er ikke ulykker. Det er ikke "kollaterale skader."** Dette er **forbrydelser mod menneskeheden**, begået med bevidst hensigt af en stat, der er opmuntret af straffrihed og beskyttet af global tavshed.

Billedet af den 19-årige Sha'aban al-Dalou – bundet til en drop, brændende ihjel på en hospitalseng i Al-Aqsa Martyrernes Hospital – er ikke en undtagelse. Det er et **skrig**. Et enkelt, sviende billede, der bekræfter, hvad læger, sygeplejersker og overlevende har bønfalet verden om at se: at Gazas hospitaler ikke længere er tilflugtssteder for pleje – de er **teatre for massakrer**. Sha'aban var ikke en kriger. Han var ikke en trussel. Han var en ung mand, en studerende, en patient – brændt op, hvor han lå. **Dette er grusomhed efter design.**

Al-Ahli Arab Hospital blev bombet i oktober 2023 og dræbte **mellem 100 og 471 mennesker** i en enkelt eksplosion. Ødelæggelsen af Al-Shifa, Nasser og andre medicinske centre fulgte. Disse hospitaler – engang symboler på modstandskraft – ligger nu i ruiner, deres operationsstuer tavse, deres gange fyldt med aske og kropsdele. Kirurger tvinges til at amputere lemmer på småbørn **uden smertestillende**, fordi bedøvelse er blokeret. **Dette er ikke krigsførelse. Det er systematisk barbari**, rettet mod de mest sårbare.

Folk i Gaza udholder **en udryddelseskampagne**. Læger tvinges under våbenhvile til at forlade deres patienter. For tidligt fødte babyer efterlades til at dø, rådner i strømløse kuvøser. Familier, der er fordrevet til provisoriske telte, udslettes i deres søvn af bomber, der koster mere, end deres liv nogensinde vil gøre i deres bødders øjne. De sultende bliver skudt, mens de forsøger at nå mad. **Dette er ikke en militær strategi – det er målretning mod selve livet.** Det er en indsats ikke blot for at dræbe, men for at **udslette et folk**, krop og sjæl.

International lov er ikke tvetydig. Alligevel vanhelliger Israel, bevæbnet med myten om evig offerrolle og styrket af medskyldige magtfulde allierede, disse love med åbenlys foragt. **Over 65.000 palæstinensere er blevet slået på to år** – næsten halvdelen af dem børn. **Dette er ikke statistikker. Det er navne, ansigter, historier – forvandlet til aske.** Det er **blodpletter på verdens samvittighed**.

Og under denne voldsmaskine lurder **Samson-optionen** – Israels tilslørede doktrine om nuklear gengældelse. Det er en doktrine, der signalerer ikke blot militarisme, men **moralsk**

**nihilisme:** en stat så betaget af sin egen straffrihed, at den truer med global udslettelse, hvis den bliver presset op i en krog. **Det er ikke sikkerhed. Det er apokalyptisk afpresning.**

Nogle kalder dette "selvforsvar". Men ingen trussel, ingen erindring, ingen traume retfærdiggør blokering af mad, bombing af hjælpearbejdere eller tvang af kirurger til at skære i børn uden bedøvelse. **Der findes ingen beregning, ingen kontekst, ingen sag, der gør dette acceptabelt. Dette er, hvad en stat bliver, når den tror, den er hævet over dom.**

Billedet af Sha'aban al-Dalou – en ung informatistuderende, brændt levende i sin hospital-seng – er mere end bevis på grusomhed. Det er et **psykologisk angreb på menneskeheds samvittighed**. Det er et sår påført ikke kun palæstinensere, men enhver person, der tvinges til at se, hvad intet menneske nogensinde bør se. Og alligevel må vreden ikke rettes mod billedet – men mod **forbrydelserne, der skabte det billede**.

Vi står på kanten af afgrunden. Hvis vi ikke kan navngive dette onde, hvis vi ikke kan afvise det uden forbehold eller omskrivninger, så har vi ikke kun mistet Gaza – **vi har mistet os selv**.

## Et Kald til Retfærdighed

Lad der ikke være nogen tvivl: dette er ikke kun en klagesang. **Dette er et krav om hævn – gennem lov, gennem sandhed, gennem international dom.**

Enhver person, der deltog i denne ødelæggelseskampagne – enhver pilot, der bombede et hospital, enhver officer, der beordrede belejringen, enhver soldat, der nægtede morfin til de sårede eller skød på sultende civile – skal **gøres ansvarlig**. Ikke som soldater i en stat. Men som **krigsforbrydere**.

Dette inkluderer:

- Medlemmer af **Israels luftvåben**, der bombede civil infrastruktur.
- Militærofficerer, der ledede og håndhævede **belejringer af hospitaler og flygtningelejre**.
- Soldater og vagter, der faciliterede eller udførte **tortur, sult og henrettelser**.
- Politiske ledere, der **godkendte, retfærdiggjorde eller skjulte disse forbrydelser**.

Hver af dem skal **navngives, arresteres, efterforskes og stilles for retten**. Hvor der findes beviser – eller hvor tilståelser gives – skal de stilles for **Den Internationale Straffedomstol i Haag**, hvor retfærdighed ikke svarer til nationalisme, men til **menneskeheden selv**.

Lad det være kendt: det, der er sket i Gaza, er ikke politik. Det er ikke forsvar. Det er ikke reaktion. Det er **en vedvarende udryddelseskampagne**, i strid med Genève-konventionerne, FN-pagten og enhver civilisationsprincip, vi hævder at opretholde.

**Våbenhvile er ikke retfærdighed. Retfærdighed er retssager. Retfærdighed er optegnelser. Retfærdighed er domme.** Hævn skal komme – ikke i blod, men i lov. Ikke i had,

men i sandhed.

Hvis verden nægter at handle, er vi alle medskyldige. Hvis vi tillader dette at gå ustraffet, vil Gaza ikke være det sidste sted, hvor det hellige vanhelliges. **Præcedens vil være sat** – at en stat kan bombe hospitaler, sulte børn og brænde de sårede levende – og lide ingen konsekvenser.

**Det kan ikke tillades. Ikke nu. Aldrig.**